

PLE DE L'AJUNTAMENT

Sessió Ordinària
Acta núm. 2

Dijous, 25 de febrer de 2010
1a. convocatòria

Senyors/Senyores assistents:

Alcalde-President: Sr. JOAQUIM BALSERA GARCIA.

Regidors/Regidores: Sr. JOSÉ FCO. OBISPO VALLECILLOS, Sr. XAVIER ESTEBAN MARTÍN, Sra. ANNA BECERRA PEÑA, Sra. LAURA BARRUFET MIRÓ, Sr. VÍCTOR CARNERO LÓPEZ, Sra. NEUS VENDRELL VIGO, Sra. SALVADORA SANZ RECOBENIZ, Sr. JORDI JIMÉNEZ HORCAJADAS, Sr. LUÍS IGLESIAS TORO, Sr. BENET CASTILLEJOS SEGURA, Sr. JOSEP LLOBET NAVARRO, Sr. JOSÉ ANTONIO SÁEZ LÓPEZ, Sr. SERGIO ENGLI IZQUIERDO, Sra. MARTA JIMÉNEZ IBORRA, Sr. ANDREU PÉREZ LORITE, Sra. EMMA BLANCO ANGUERA, Sr. FRANCISCO JAVIER GARCÍA GALCERAN, Sr. RAMON CASTELLANO ESPINOSA i Sr. MIGUEL ÁNGEL IBÁÑEZ GINER.

Funcionaris:

Secretari: Sr. Guillermo de Prada Bengoa.

Cap del Servei de Secretaria: Sr. Jaume Tutusaus Torrents.

Interventor: Sr. José Mª García Pascual.

En el Saló de Plens de l'Ajuntament, situat a la Plaça de Jaume Balmes, s/n, es va reunir el Ple de l'Ajuntament el dia vint-i-cinc de febrer de dos mil deu, en sessió ordinària, primera convocatòria, amb la presidència del Sr. Joaquim Balsera Garcia, alcalde-president, concorrent els senyors/les senyores que s'esmenten més amunt, assistits pel secretari general, Sr. Guillermo de Prada Bengoa.

La Sra. RAQUEL SÁNCHEZ JIMÉNEZ, justificadament, no va assistir a la sessió.

Tant al començament com durant tota la sessió es va donar el quòrum d'assistència (1/3 del nombre legal) exigint per a la constitució vàlida del Ple, per l'art. 46.2.c) de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases de Régimen Local.

I essent les divuit hores, el Sr. alcalde-president, va declarar oberta la sessió.

Es van prendre per unanimitat, llevat d'aquells casos on expressament s'indica altra cosa, els acords següents:

1 - ACTA SESSIÓ ANTERIOR

Aprovar l'acta de la sessió anterior núm. 1 de data 28 de gener de 2010.

PART RESOLUTIVA DEL PLE

2- MODIFICACIÓ DE LA PLANTILLA DE PERSONAL I DE LA RELACIÓ DE LLOCS DE TREBALL DE L'AJUNTAMENT CORRESPONENT A L'ANY 2010

Primer.- Determinar la modificació de la denominació i característiques del lloc de treball que a continuació es detalla:

?? Administratiu/va de planejament urbanístic (codi de fitxa GEP/ESP - 06) que passa a tenir la denominació d'Administratiu/va de Secretaria (codi de fitxa AL/SEC - 04c).

Segon.- Determinar la creació de la plaça a la plantilla de personal i modificar la denominació i característiques del lloc de treball que a continuació es detalla:

?? Auxiliar administratiu/va (codi de fitxa AL - 15) que passa a tenir la denominació d'Auxiliar administratiu/va de planejament urbanístic (codi de fitxa GEP/ESP - 06).

Tercer.- Modificar la Relació de Llocs de Treball de l'Ajuntament de Gavà per a l'any 2010, aprovada definitivament pel ple municipal el passat 17 de desembre de 2009, d'acord amb el que s'indica als annexos d'aquest document.

Quart.- Modificar la Plantilla del personal de l'Ajuntament de Gavà per a l'any 2010, aprovada definitivament pel ple municipal el passat 17 de desembre de 2009, d'acord amb el que s'indica als annexos d'aquest document.

Cinquè.- Aprovar inicialment el text refós de la Plantilla del personal i de la Relació de Llocs de Treball de l'Ajuntament de Gavà per a l'any 2009 que serà vigent amb efectes 1 de març de 2010, un cop incorporades les modificacions anteriors.

L'acord va ser adoptat amb disset (17) vots a favor (11 PSC, 3 PPC, 2 ICV-EUiA i 1 CiU) i tres (3) en contra (sra. Jiménez i sr. Pérez d'ERC i sr. Ibáñez de C's), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents - en aquest moment - a la sessió (20), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

3 - MODIFICACIÓ DE LA PLANTILLA DE PERSONAL DE L'INSTITUT MUNICIPAL PER A LA PROMOCIÓ I ACTIVACIÓ DE LA CIUTAT (IMPAC) CORRESPONENT A L'ANY 2010

Primer.- Determinar l'amortització del lloc de treball que a continuació es detalla:

?? Auxiliar administratiu/va

Segon.- Modificar la plantilla del personal de l'Institut Municipal per a la Promoció i Activació de la Ciutat (IMPAC) per a l'any 2010, aprovada definitivament pel ple municipal el passat 17 de desembre de 2009, d'acord amb el que s'indica als annexos d'aquest document.

Quart.- Aprovar inicialment el text refós de la plantilla del personal de l'Institut Municipal per a la Promoció i Activació de la Ciutat (IMPAC) per a l'any 2010 que serà vigent, si s'escau, amb efectes 1 de març de 2010, un cop incorporades les modificacions anteriors.

L'acord va ser adoptat amb divuit (18) vots a favor (11 PSC, 3 PPC, 2 ICV-EUiA, 1 CiU i 1 C's) cap en contra i dues (2) abstencions (ERC), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents – en aquest moment - a la sessió (20), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

4 - RATIFICACIÓ DEL NOMENAMENT D'UN INTEGRANT DEL CONSELL DE LA CIUTAT

Ratificar, d'acord amb l'article 5.1 del Reglament intern del Consell de la Ciutat, el nomenament -dictat per l'Alcaldia mitjançant decret amb data 16 de febrer de 2010- del **sr. Andreu Pérez Lorite**, en condició de representant del grup municipal d'ERC i en substitució del sr. Marcel·lí Reyes Vidal, com a integrant del Consell de la Ciutat.

PART DEDICADA AL CONTROL I FISCALITZACIÓ DELS ÒRGANS DE GOVERN

PRECS I PREGUNTES

En el torn de Precs i Preguntes, el sr. Alcalde, com que no hi havia cap pregunta formulada durant la passada sessió ordinària que encara restés per contestar, va procedir directament a donar compte i a la contestació dels precs o preguntes que, prèviament i per escrit presentat amb vint i quatre hores d'antelació, havien estat formulades pel diferents regidors o grups municipals. Tot seguit es reflecteix a l'acta el contingut de les interpel·lacions formulades i de les corresponents respostes.

El primer Grup Municipal a qui el sr. Alcalde va donar la paraula per començar a formular els precs o preguntes prèviament anunciats per escrit, va ser el Grup Popular.

Efectivament, el regidor d'aquest grup, sr. Engli, com antecedents va exposar que, durant el darrer mandat, el Grup Municipal del Partit Popular va instar a l'equip de govern a elaborar un Pla Integral Municipal de Neteja del mobiliari urbà i de les façanes deslluïdes per pintades no autoritzades. En aquest sentit, el grup Popular – digué el regidor - va traslladar al govern municipal la necessitat d'actuar en vers la proliferació de *graffitis* per tal de gaudir d'una ciutat neta i agradable. Després d'haver reclamat en repetides ocasions la neteja de tots els *graffitis* de la ciutat, al cap d'unes setmanes i fins i tot mesos s'ha anar procedint a la neteja d'alguns d'ells;

d'altres no. Durant aquesta setmana, als voltants del Centre d'Atenció Primària 1, han aparegut unes pintades referides a alguns membres d'aquest equip de govern, les quals, en tant sols unes hores, han estat eliminades pels serveis de manteniment i neteja de la ciutat. Atès que l'aparició d'aquestes pintades – digué finalment el regidor - ha evidenciat que una actuació immediata és viable i possible, el grup municipal del Partit Popular formula el següent *prec*: Que l'equip de govern elabori un Pla Integral de neteja de *graffitis* eficaç i eficient, que procedeixi de forma definitiva a l'eliminació de totes les pintades de la ciutat, de forma immediata des de la seva aparició.

Mai hem dut a terme un pla integral de neteja de *graffitis* – va dir per par de l'equip de govern el tinent d'alcalde sr. Obispo - si bé, tant a 2007 com a l'any 2009 es van dur a terme campanyes intensives de neteja, prèvia petició ciutadana i gratuïtes, amb resultats força satisfactoris. Cal però assenyalar – va afegir - que sempre s'ha actuat amb la màxima celeritat quan les pintades són de caràcter xenòfob, sexista o injurioses que, en aquesta cas concret, atemptaven contra la figura de l'alcalde i d'un tinent d'alcalde. L'actuació hagués estat exactament la mateixa si les injúries haguessin anat dirigides contra qualsevol altre integrant d'aquest Ple.

En un segon *prec* el sr. Sáez, també del grup del PPC, va dir que “A lo largo de los años, el cruce de la calle Castelldefels con la Plaza de Mossen Jacint Verdaguer ha ido sufriendo un deterioro importante en lo que al pavimento se refiere, encontrándose actualmente en mal estado. El deterioro ha provocado irregularidades en el terreno, lo que dificulta el paso de los peatones, sobre todo personas mayores, con discapacidad o movilidad reducida, o en silla de ruedas. En la zona opuesta de la plaza, en la calle Artur Costa, el pavimento también sufre un deterioro importante. Con el objetivo de garantizar la seguridad a los peatones y evitar posibles indidentes, el grupo Municipal del Partido Popular formula al siguiente, *ruego* al equipo de gobierno realice las obras necesarias para adecuar el pavimento de las calles de Castelldefels y Artur Costa en su cruce con la Plaza de Mossen Jacint Verdaguer.”

Va contestar el *prec* també el sr. Obispo dient que l'equip de govern era coneixedor de la situació del paviment dels carrers que s'assenyalava en el *prec*. Es tracta – va afegir - d'una actuació de major envergadura de la qual a primera vista pogué semblar i es portarà a terme en el seu moment, dintre del programa d'actuacions de manteniment.

En un altra intervenció, en aquest cas del portaveu del grup sr. Llobet, aquest regidor va recordar que, l'octubre de 2008, l'equip de govern va signar un conveni de col·laboració amb Adif per a la remodelació i millora de l'estació de Renfe. El 3 de desembre – digué també - el projecte va ser presentat davant els mitjans de comunicació i una àmplia representació del teixit associatiu de la ciutat, anunciant una modernització que comportava “un projecte molt important per a la ciutat”. Aquesta reforma integral, tal com va anunciar en portada el Bruguers núm. 313 del desembre de l'any passat, començaria el mes de gener i finalitzaria el mes de desembre d'enguany. Atès que a dia d'avui, 25 de febrer, les obres de remodelació – digué el regidor - encara no s'han iniciat, el Grup Municipal del Partit Popular formula la següent *pregunta*: - Quin és el motiu pel qual encara no ha començat a executar-se el projecte de modernització de l'estació de Renfe? - Quan està previst que comencin les obres?

Va contestar la pregunta del PPC el sr. Obispo dient que, contràriament a allò que s'expressava en la pregunta, havia de comunicar-li que les obres de modernització de l'estació de Renfe han començat, tal i com estava previst i és preceptiu, amb la signatura de l'acta de replanteig, reunions tècniques, visites d'obra, instal·lació de casetes d'obra i cates d'instal·lacions.

En una nova intervenció, en aquest cas el sr. Engli i com a antecedents de la pregunta que posteriorment faria, va recordar que al Ple Municipal del passat mes d'octubre, el Grup

Municipal del Partit Popular havia demanat a l'equip de govern l'adequació d'una part concreta del barri de Gavà Mar, concretament els carrers del Pinar, de les Ones, Camí de Labors Agrícoles, així com els seus voltants. Tal i com aquest grup va exposar llavors, va dir el regidor, els veïns d'aquesta zona paguen els impostos corresponents com a ciutadans de Gavà que són, però en canvi no compten amb les infraestructures mínimes ni reben els serveis necessaris. Davant la manca d'infraestructures, sol·licitàvem millores tant pel que fa a l'asfaltat dels carrers, a l'enllumenat, al clavegueram, i la ubicació dels contenidors, tot, sense oblidar el marc legal, i sense generar, en cap cas, falses expectatives en el veïnat, amb l'única intenció de millorar la qualitat de vida dels veïns i incrementar la sensació de seguretat al barri. Després d'aquesta reivindicació, el govern municipal ha dut a terme una sèrie d'actuacions, la darrera consistent en l'adequació del paviment fa unes setmanes, gràcies a una subvenció de 29.440,62 € concedida per part de la Diputació de Barcelona que, tal com es va informar als veïns, seria destinada íntegrament, a la millora del camí d'accés a les residències. D'altra banda, després de la reunió mantinguda entre l'equip de govern i els veïns, des de la Regidoria de Governació i Espai Públic s'informava per escrit que durant la reunió s'havia mostrat un projecte d'enllumenat (adaptat sempre a les possibilitats legals reals) que serà implementat en el moment que es donin les condicions econòmiques adients. Tanmateix, els veïns segueixen sense conèixer de quin projecte es tracta. Atesa la preocupació per millorar les condicions de la zona, el Partit Popular *pregunta*: - Quin ha estat el cost total de la remodelació de la pavimentació que s'ha dut a terme recentment? - Quina altra actuació està prevista dur a terme amb la subvenció de la Diputació de Barcelona? - Quin és el projecte concret d'enllumenat previst per barri? Quan està previst executar-lo? Quin és el seu cost?

En la seva resposta, el sr. Obispo digué que el cost total de l'actuació havia estat, exactament, el import rebut en forma de subvenció per part de la Diputació de Barcelona. En total, 29.440,62 euros. Amb aquests diners – va afegir - no hi havia, per tant, cap altra actuació prevista més enllà de millorar la durabilitat de la pavimentació dels camins, tal i com es va comunicar per escrit als veïns i veïnes interessades. Però, efectivament, disposem d'un projecte d'enllumenat redactat i valorat en 85.000 euros que s'executarà quan sigui possible. No cal oblidar en cap moment la tipificació urbanística de la zona i les limitacions legals que per tant porten associades atès que determinen les característiques dels projectes que anem incorporant a la zona.

Finalment, el Sr. José Antonio Sáez, també en nom del Grup Municipal del Partit Popular, digué que “Durante la noche del viernes, 19 de febrero, tuvo lugar una tormenta de granizo que afectó, principalmente, a Gavà Mar, dejando inutilizadas las pistas deportivas de Can Torelló, objeto de eventos deportivos en la mañana del sábado día 20. Ante la imposibilidad de poder celebrarse los partidos programados, los familiares de los deportistas se vieron en la necesidad de proceder a la limpieza de los campos deportivos. *Pregunta*: - ¿Tuvo conocimiento el equipo de gobierno de las consecuencias de esta inclemencia meteorológica y de la afectación que hubo en los equipamientos deportivos? - Si fue así, ¿por qué motivo no se avisó al servicio de PRESEC para acondicionar las instalaciones para la celebración de los partidos?

Va respondre el sr. Jordi Jiménez dient que era evident que el govern va estar assabentat en tot moment de les incidències sobre el camp de futbol número 1 de Can Torelló i de la suspensió temporal de l'activitat esportiva. Incidència que es va produir arran d'una forta i molt localitzada tempesta de calamarsa. Des de primera hora del matí – digué el regidor - els operaris del Patronat M. d'Esports van intentar netejar el camp, però davant la gran quantitat de gel no va ser possible. A més a més, es va produir una circumstància que no va afavorir aquestes tasques de neteja. Per indicació de l'àrbitre del primer encontre, màxima autoritat en competició, els operaris van procedir a regar el camp, situació que va tenir com a conseqüència l'increment de gel al terreny de joc, dificultant encara més la neteja del camp. Davant d'aquesta

contingència els col·legiats i els delegats dels diferents equips van determinar no jugar la jornada del campionat de lliga del matí de dissabte. És cert – va dir el sr. Jiménez - que familiars dels jugadors es van oferir a col·laborar amb la neteja de gel, fet que agraïm, però que tampoc va servir per iniciar la competició. S'ha primat la integritat física de jugadors (alevins, infantils i cadets) i evitar lesions, més que probables, per sobre de la competició. La suspensió no va ser qüestionada en cap moment ni pels col·legiats ni pels delegats dels equips. Era del tot evident que, humana i tècnicament, era inviable la neteja del camp número 1 al llarg de matí. Finalment i pel que fa als serveis de PRESEC, el sr. Jordi Jiménez va voler precisar que les especificitats i característiques d'un camp de gespa de darrera generació i les característiques de la neteja de la via pública no tenien res a veure i conseqüentment, va afegir, no parlariem de fer servir maquinaria de neteja, sinó de recollida gairebé manual.

Acabat el torn corresponent al PPC, es va iniciar el torn d' ERC

En una primera intervenció la regidora d'aquest grup, sra. Marta Jiménez, va recordar - com a antecedents- que Catalunya era capdavantera en la defensa dels drets de totes les persones i un referent internacional en la normalització del col·lectiu de lesbianes, gais, bisexuals i transsexuals (LGTB). En els darrers anys, va afegir, el Govern català ha aplicat mesures de reconeixement de drets i en contra de la discriminació. En aquest sentit, la campanya “Per què no?”, del Departament d'Acció Social i Ciutadania, continua amb l'impuls de polítiques de generin igualtat plena de les ciutadanes i ciutadans, independentment de la seva orientació sexual. Malauradament, encara avui dia l'homosexualitat es condemna amb pena de mort en 11 països, mentre que en 87 més es mantenen les penes de presó i la violència física. A més, tot i que en molts països com el nostre hi ha legislacions que protegeixen el col·lectiu LGBT, persisteix una fòbia social en sectors minoritaris que es manifesta amb discriminacions, i encara no s'ha arribat a una situació d'igualtat de les diferents orientacions afectives en àmbits públics com els mitjans de comunicació. Creiem – digué per acabar - que l'Administració pública, i també la municipal, ha de contribuir a normalitzar aquest col·lectiu en la mesura que li sigui possible. Per això formulem el següent *prec*: Que l'Ajuntament de Gavà s'adhereixi al manifest “Per què no?” (<http://pkno.gencat.cat>), impulsat pel Departament d'Acció Social i Ciutadania de la Generalitat de Catalunya per lluitar contra la discriminació i sensibilitzar la població a favor de la normalització de les persones lesbianes, gais, bisexuals i transsexuals, i difondre des dels òrgans municipals corresponents els materials de la campanya entre la població, a més de tenir cura en la documentació escrita oficial i en els discursos institucionals perquè siguin inclusius.

Per part de l'equip de govern va respondre la regidora d'ICV-EUiA sra. Emma Blanco qui va dir que l'any 2008 havia encetat una línia de treball de suport als drets de col·lectiu LGBT, gais, lesbianes, transsexuals i bisexuals per aconseguir que totes les persones puguin desenvolupar-se en llibertat, igualtat i justícia. S'han posat en marxa – digué - línies de treball contra la homofòbia i actituds discriminatòries, per la realització personal a partir de l'estimació, l'afecte i el coneixement i pel respecte a la diversitat com element positiu. El respecte sobre la pluralitat afectivo-sexual s'està treballant no únicament a partir de les diades marcades pel col·lectiu LGBT com el 17 de maig o el 28 de juny sinó a partir de la normalització en la programació ja encetada des d'aquest Ajuntament. No podem obviar que aquest mes ha començat el primer dels 21 tallers educatius respecte a l'orientació i identitats sexuals a les escoles programats per l'alumnat de l'ESO i 1r de Batxillerat, ja que es considera imprescindible difondre els valors del respecte, de la inclusió, de la lluita contra la discriminació i la sensibilització. Aquest treball – va afegir també la sra. Blanco - és la mostra real de l'esperit de la campanya impulsada per la Generalitat de Catalunya. Dir també que l'Ajuntament de Gavà ha treballat sempre en col·laboració amb la Generalitat de Catalunya i està previst continuar fent-ho en aquest i d'altres temes. Respecte al manifest, digué finalment la regidora, les adhesions son a títol personal, així

que fem una crida a tots els regidors i regidores que conformen el Ple Municipal a que mostrin la seva adhesió al manifest “Per què no?” Impulsat per la Generalitat de Catalunya.

Contestat el prec, el regidor d'ERC sr. Andreu Pérez Lorite va passar a formular un segon en el qual, com antecedents, recordava que el passat 27 de desembre va entrar en vigor la denominada Llei Òmnibus, és a dir, la Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici. Aquesta llei - digué - complementa el canvis legals introduïts per la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i al seu exercici, que adaptava parcialment la Directiva 2006/123/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior. L'objectiu últim d'aquest paquet legislatiu és suprimir les barreres i reduir les traves que restringeixen injustificadament l'accés a les activitats de serveis i el seu exercici. Concretament, la Llei 25/2009, modifica la Llei de Bases de Règim Local i, per primer cop a la història legislativa del règim local, introdueix el concepte de “finestreta única”. Així, per a aquells que vulguin obrir una activitat en el sector serveis, s'estableix (afegint un nou apartat a l'article 70 bis de la Llei de Bases de Règim Local) que es podran adreçar a les corporacions locals a través d'una “finestreta única”, o bé per via electrònica i a distància, excepte quan es tracti d'inspeccions dels locals o dels equipaments que es fan servir per prestar els serveis. La nova legislació també estableix que les entitats locals hauran de garantir l'existència i funcionalitat d'aquesta “finestreta única”, que també servirà per canalitzar les resolucions i comunicacions de totes les autoritats competents en relació a les sol·licituds dels emprenedors. Finalment, la llei obliga les entitats locals a coordinar-se per normalitzar els formularis necessaris per accedir a una activitat i exercir-la. El sector serveis, en una economia desenvolupada com la nostra, és clau – digué també - per reprendre el creixement econòmic estroncat a causa de la crisi, i de fet és el sector on tenen cabuda la majoria de projectes de negoci que els emprenedors es proposen portar a terme. Per aquest motiu, creiem necessari que l'Ajuntament implantí l'abans possible aquesta “finestreta única” que estableix la nova legislació esmentada, i que es coordini amb els altres municipis i les altres administracions per facilitar els tràmits requerits als emprenedors per accedir i exercir activitats en el sector serveis. Per això, el Grup Municipal d'Esquerra Republicana formula el següent *prec*: Que el govern municipal posi en marxa la “finestreta única” i les accions de coordinació a què obliga la nova Llei 25/2009, el més ràpidament possible.

Contestant la pregunta d'ERC, la sra. Anna Becerra va dir que la posta en marxa de la finestreta única era una de les accions que l'Ajuntament de Gavà preveia adoptar durant el procés d'execució (2010-2011) del Pla de Modernització, subvencionat pels fons europeus FEDER i la Diputació de Barcelona, amb l'objectiu d'impulsar la societat del coneixement a la nostra administració. Aquest projecte treballarà en dues vessants, per una banda – digué la tinenta d'alcalde - consolidarà l'administració electrònica, la xarxa de fibra òptica i el wi-fi; i per l'altra la de complir amb la normativa que s'esmenta en el prec i amb les previsions de la Llei 11/2007 de 22 de juny, d'accés electrònic a la ciutadania als serveis públics.

La tercera intervenció corresponent a ERC va anar a càrrec també del sr. Pérez Lorite, qui sobre el tema de les atraccions de fira de la Festa Major d'Estiu de Gavà va dir que eren, com a la majoria de poblacions del nostre entorn, un dels elements lúdics més populars i tradicionals. Això no obstant, va afegir, aquesta fira ha patit diversos canvis d'emplaçament, l'últim dels quals, des de fa una anys, consisteix a instal·lar-la al costat de Barnasud, a la zona industrial de Gavà, lluny del nucli urbà, amb la qual cosa se'n dificulta l'accés i s'ha produït un progressiu descens del públic que la visita i en fa ús, amb la qual cosa la Festa Major ha perdut part del seu potencial i dinamisme, especialment per als infants. Alhora, s'ha perdut en bona part un importantíssim element dinamitzador de la festa major i per tant de l'activitat comercial i de

restauració associada. Creiem – digué també - que, en l'actual situació de crisi econòmica, que està afectant de manera molt dura els sectors comercial i de restauració locals, activitats com les fires d'atraccions de festa major podrien contribuir a dinamitzar aquests sectors econòmics en èpoques en què els ciutadans i ciutadanes busquen opcions d'oci familiar i a l'abast. Per altra banda, les possibles molèsties que podria generar l'activitat de la fira (que la ubicació dels últims anys no ha aconseguit eliminar totalment) es podrien veure minimitzades si es trobés un emplaçament proper al nucli urbà i de fàcil accés, que no estigués totalment envoltat d'habitatges. Per tot això - va dir - formulem el següent *prec*: Que s'estudiï, de cara a la propera festa major d'estiu, la possibilitat de tornar a apropar al nucli urbà les atraccions de la fira de Festa Major, per exemple, al solar del barri de les Bòbiles proper al parc del Mil·lenni.

La ubicació de les atraccions durant les Festes Majors – va dir el sr. Obispo - ha estat sempre un focus de contradiccions tan tradicionals com les pròpies atraccions. D'una banda, veïns i veïnes residents en l'entorn sovint manifesten la seva disconformitat per les inherents molèsties que han de patir, i d'altra, potser no tan sovint, els usuaris i usuàries més habituals d'aquest tipus de fira prefereixen la proximitat. En aquest escenari, el govern sempre es planteja com a repte la recerca de l'equilibri necessari entre el gaudi i el respecte del descans de la ciutadania resident. Sota aquesta premissa, entenem que l'actual ubicació, en l'entorn de la plaça John Lennon, al costat del Barnasud, presenta un apreciable equilibri entre la proximitat i les molèsties veïnals que es redueixen gairebé a zero, a més de presentar mínimes alteracions en la mobilitat entre d'altres aspectes que també cal considerar. De fet, entenem que si l'objectiu que serveix de base argumental per al seu *prec* es basa en la dinamització dels sectors comercials i de restauració, entenem que la proposta d'ubicació no aporta cap valor afegit indiscutible ni des del punt de vista de la dinamització ni de la proximitat. La Festa Major és indubtablement un esdeveniment dinamitzador per al comerç i la restauració local, però no podem pas oblidar la resta d'activitats com concerts, festivals, jocs, exposicions, balls, concerts, etc. que s'organitzen durant aquells dies, per tant creure que les atraccions és l'únic valor de la Festa Major es un error. No obstant això - va dir finalment el tinent d'alcalde - la valoració de la decisió és anual i, per tant, sempre duem a terme un anàlisi previ per valorar qualsevol oportunitat de millora de la Festa Major.

Tot seguit es va passar al quart *prec* o pregunta d'ERC. I així la sra. Marta Jiménez, com antecedents, es va referir a que, el passat 4 de febrer va finalitzar el període d'exposició pública del projecte de remodelació de can Sellarès, un projecte que preveu la desaparició gairebé total de les instal·lacions d'oci i esport de què fins ara havien gaudit els ciutadans de Gavà i Viladecans, com ara la piscina descoberta, camps i pistes esportives i parc infantil. De les instal·lacions actuals, només restaria l'edifici de l'antiga masia i un únic camp de futbol. En substitució de les esmentades instal·lacions - va afegir la regidora es preveu construir-hi edificis d'habitatges. Can Sellarès ha estat, durant dècades, una de les principals zones públiques d'esbarjo ciutadà, i les seves instal·lacions esportives continuen tenint un ús força intens els caps de setmana per part de clubs esportius d'ambdós municipis, que difícilment podran ser absorbits per l'únic camp esportiu que es preveu mantenir-hi. Tenint en compte que, si bé el recinte de can Sellarès pertany al terme municipal de Viladecans, la propietat i la gestió és mancomunada entre els ajuntaments de Gavà i Viladecans, formulem la següent *pregunta*: - Quin posicionament ha tingut l'Ajuntament de Gavà davant el projecte d'urbanització de la major part dels terrenys que actualment conformen el recinte de can Sellarès? - S'ha previst algun equipament alternatiu per als usos esportius lúdics que fins ara es duïen a terme de can Sellarès i que ara no hi tindran cabuda?

Abans de tot, va dir en la seva resposta el sr. Obispo, cal puntualitzar que no es tracta pas d'un projecte d'urbanització sinó d'un avanç de modificació del Pla General per al qual estem mantenint les converses oportunes amb l'Ajuntament de Viladecans per garantir que la futura modificació compti amb el vist-i-plau d'ambdós Ajuntaments respecte del futur del sector de Can

Palmer, sent Can Sellarès només una part de l'àmbit objecte de modificació. Sent aquesta la situació actual, resulta complicat parlar d'alternatives quan encara no hi ha res decidit del que afectarà a Can Sellarès. No obstant això, va afegir el tinent d'alcalde, entenem que no podem pas oblidar el camí recorregut en matèria d'equipaments esportius durant els darrers anys, ni les previsions tant de present com de futur que la ciutadania de Gavà i el seu grup coneixen. Comptem actualment amb dos pavellons esportius, dues piscines cobertes i un estadi d'atletisme que conformen dos zones esportives modernes, funcionals i molt ben valorades per la ciutadania. Actualment estem assistint a més a la potenciació d'una tercera, a Can Torelló, que aviat serà una realitat amb camps de gespa artificials per a la pràctica del futbol, a més del beisbol i el softbol, que s'afegirà al camp de futbol municipal de la zona esportiva de Can Tintoré, també amb gespa artificial. A més, recentment ha estat presentat per aquest govern municipal al Fons Estatsals d'Ocupació i Sostenibilitat Local (FEOSL) el projecte d'adequació i millores de les pistes esportives dels centres d'educació infantil i primària de Gavà, cabdals també per al desenvolupament dels jocs esportius escolar i per a les activitats extraescolars de caire esportiu. I en el futur desenvolupament del Pla de Ponent ja està previst un pla d'equipaments que inclou la construcció d'una quarta zona esportiva amb pavelló cobert i piscina. Entenem per tant que la dotació d'equipaments de la ciutat de Gavà és adient, de qualitat, diversificada i satisfactòria des del punt de vista de la gestió per als usuaris i usuàries, ja siguin individuals o mitjançant els clubs esportius de la ciutat. Aquest arguments però – va dir finalment el sr. Obispo - no signifiquen que l'Ajuntament de Gavà renunciï de cap manera al manteniment d'uns equipaments lúdic-esportius de qualitat a Can Sellarès.

Per acabar el torn de precis i preguntes d'ERC, la mateixa regidora sra. Marta Jiménez va exposar - com antecedents de la pregunta que després faria - que el Consell Metropolità de l'Entitat Metropolitana del Medi Ambient havia aprovat, el 17 de desembre de 2009, l'ordenança fiscal reguladora de les taxes metropolitananes de tractament i disposició de residus municipals (TMTR) per a l'any 2010. Aquesta taxa, que – va dir - va lligada al rebut de l'aigua, està calculada, entre d'altres, en funció d'uns coeficients que s'apliquen a cada municipi. Aquests coeficients municipals, al seu torn, depenen bàsicament de l'eficiència de cada municipi a l'hora de reciclar, reduir i recollir segregadament els residus municipals. Segons la taula d'aquesta ordenança, als ciutadans de Gavà se'ls aplicarà, en el càlcul del recàrrec al rebut de l'aigua, un coeficient de 101,4 que és el quart més elevat dels 33 municipis metropolitanans. El mateix coeficient s'aplica als residus no generats als domicilis particulars. Per tot això, formulem – va dir la regidora - la següent *pregunta*: Tenint en compte que s'estan fent diverses campanyes per millorar l'eficiència de la recollida de residus municipals, per què Gavà encara no té un coeficient igual o menor que la mitjana de l'àrea metropolitana, i quan està previst que aquesta igualació es produeixi?

Per part de l'equip de govern va constestar el sr. Javier García Galcerán qui va dir que tal i com s'acabava d'exposar, el Consell Metropolità de l'Entitat Metropolitana del Medi Ambient va aprovar l'ordenança fiscal reguladora de les taxes metropolitananes de tractament i disposició de residus municipals calculades sobre la base de les dades oferides en 2007. Aquest fet és remarcable atès que – va dir el regidor - la nostra ciutat, entre 2007 i 2009, ha millorat, gràcies a la implicació ciutadana i, com vostè mateix assenyala, en part també a la realització de campanyes de conscienciació activades per aquest equip govern. Aquesta millora en les dades que computen per al càlcul de l'ordenança fiscal per part del Consell Metropolità indiquen que, entre 2007 i 2009, Gavà ha reduït la quantitat de residus per habitant i han millorat les dades de reciclatge tant des d'un punt de vista quantitatiu com qualitatiu. Estem convençuts – digué finalment el regidor d'ICV-EUiA - de que entre tots i totes consolidarem aquesta tendència positiva en els propers anys.

Acabat el torn corresponent al Grup d'ERC es va iniciar el de CiU, sent en tots els casos el sr. Ramon Castellano qui va prendre la paraula per a formular oralment els precos o preguntes formulats prèviament per escrit amb, si més no, vint i quatre hores d'antelació al començament de la sessió.

Mitjançant la primera intervenció el sr. Castellano va exposar que l'aprovació del nou Reglament Municipal d'Honors, Distincions i Protocol de l'Ajuntament de Gavà que comporta modificacions en documents oficials, com ara en el que fa referència als llocs on poden contraure's matrimonis civils executats per aquest Ajuntament de Gavà, encara no contempla l'antiga Casa de la Vila, actualment Centre d'Història de la Ciutat, espai que va incorporar-se com una esmena a iniciativa d'aquest grup de Convergència i Unió. És per aquests motius que formulava *el prec* de que es corregeixi el document referit, i, alhora, es revisi la resta de formularis o formats que s'utilitzen habitualment en relació a l'aplicació d'aquest nou reglament municipal.

Com bé comenta en la part expositiva del seu prec – va dir la sra. Anna Becerra - en la negociació del Reglament d'Honors, Distincions i Protocol d'aquest ajuntament es va incloure, la Sala Noble del Centre d'Història de la Ciutat com a espai possible per celebrar matrimonis civils. No obstant, va afegir la tinenta d'alcalde - la sol·licitud que es facilita als demandants encara no té incorporada l'esmentat espai, però es corregirà aquesta errada i a més es farà una revisió de tot el tràmit administratiu.

Novament el sr. Castellano, en una a segona intervenció, va exposar que en els darrers mesos i especialment en les darreres setmanes, aquest Grup Municipal de Convergència i Unió ha anat intensificant la sensació de malestar i preocupació per part de la ciutadania, d'un descens de la presència policial (en concret de la Policia Municipal de Gavà) als carrers de la nostra ciutat. Així mateix, també se'ns han adreçat per diferents vies de comunicació queixes per una pèrdua en l'eficiència i efectivitat dels serveis que aquest cos de seguretat històricament ha garantit al conjunt de la ciutat. Exemples poden ser, poca presència d'agents al carrer o cotxes patrullant, abandonament de la presència de la policia a l'autovia de Castelldefels, al barri de Gavà Mar, que ha fet desaparar-se la prostitució en aquesta zona, tardança en arribar a llocs on ha sigut requerida la seva presència per desordres o cotxes mal estacionats i així un llarg etcètera. És per aquests motius que es formula la següent *pregunta*: La resposta a l' anteriorment exposat, no vindrà motivada pel descontent generalitzat de la plantilla de la Policia Municipal de Gavà, en sentir-se menyspreada en les retribucions econòmiques en comparació a d'altres policies municipals veïnes, i és per aquest motiu que a data d'avui no hagin arribat a un acord per signar el conveni col·lectiu que regula les retribucions de treballadors públics d'aquest ajuntament?

Va respondre el sr. Obispo dient que en primer lloc calia deixar clar que aquest govern havia estat sempre plenament satisfet per la disposició, professionalitat i compromís de la Policia Local vers la seguretat d'aquesta ciutat. Especialment – va afegir - en moments delicats i difícils, assolint responsabilitat que potser no corresponien, però donant sempre la cara amb eficàcia i fins i tot entusiasme. No cal recordar novament el reconeixement explícit d'aquest govern vers la gran tasca duta a terme fins el desplegament total dels Mossos d'Esquadra. Ja ho vam dir en el seu moment i ho mantenim. És cert – va dir també - que ara, en el marc d'unes negociacions laborals hi han aparegut desacords que estem segurs que serem capaços de superar. Aquesta és la voluntat del govern: arribar a un acord satisfactori per ambdues parts sense oblidar en cap moment quina és la conjuntura econòmica actual. Dedicarem tots els esforços i el temps necessari per assolir aquest acord, i esperem compartir aquesta voluntat amb els agents i les agents de policia de Gavà per trobar un escenari d'acord que, insisteixo, sigui satisfactori per ambdues parts i per a la ciutat de Gavà.

En la tercera intervenció corresponent al Grup Municipal de CiU, el sr. Castellano va recordar que aquest Grup Municipal, que forma part del grup de la oposició front al govern de l'Ajuntament de Gavà, ha tingut impediments en més d'una ocasió per poder accedir a dades municipals per contactar amb entitats, associacions i altres, sota el pretext d'impediments per motius de protecció de dades o simplement per demora considerable en obtenir resposta, fet que suposa entrebancs per poder treballar com a càrrecs electes en representació i defensa del teixit social. És per aquests motius que – va dir - es formula la següent, *pregunta*: Només té impediments a l'accés a aquestes dades el Grup Municipal de Convergència i Unió o qualsevol altre grup de la oposició, doncs diferents entitats o persones individuals sí que reben correspondència en paper o fins i tot correus electrònics de les dues forces polítiques que integren el Govern Municipal (PSC i ICV-EUiA) quan en alguns casos les seves dades de contacte, han estat lliurades a l'Ajuntament de Gavà com a Administració Pública, i no a cap d'aquests partits polítics com a tals?

Va respondre el sr. Victor Carnero dient que l'Ajuntament de Gavà tenia una base de dades del Registre Municipal d'Associacions, amb la finalitat de disposar de les dades necessàries per facilitar l'exercici de les competències municipals. Aquestes dades – va afegir el tinent d'alcalde - poden ser cedides a entitats, associacions o partits polítics de la ciutat, prèvia petició per escrit indicant el motiu pel qual es requereix la informació, i respectant en tot moment la normativa vigent en matèria de protecció de dades.

La darrera intervenció del representant de CiU va consistir en una pregunta, a la part expositiva de la qual el sr. Castellano exposava que la responsabilitat dels regidors i regidores d'aquest Ajuntament havia de ser la d'assumir cadascun d'ells la tasca que li pertoqui, ja sigui la de dirigir en el cas dels membres de govern i la de controlar i fiscalitzar l'acció d'aquests per part de la oposició. És per aquests motius que – va dir - es formula la següent pregunta: Consideren normal, responsable i lògic que per part del Govern Municipal no assisteixi cap màxim responsable polític, com ho són els regidors i regidores d'aquest Ajuntament, a les convocatòries dels seus respectius òrgans establerts de treball o consells municipals com ara en el referent al de les dones i per posar un exemple, a la "Comissió de conciliació de la vida personal, familiar i laboral" de forma continuada?

La sra. Emma Blanco, en nom de l'equip de govern, va voler comentar d'entrada que els consells sectorials municipals, com és sabut, son presidits i vicepresidits per membres del govern d'aquesta ciutat i – va dir - correspon als mateixos la seva convocatòria i la seva direcció, la qual cosa es fa amb tota normalitat. En referència a l'exemple que vostè posa, va afegir la regidora d'ICV-EUiA, les comissions de treball del Consell de les Dones han estat assistides en tot moment per personal de l'Ajuntament de Gavà com és lògic, normal i responsable. Ja que veiem que li interessa ben poc el contingut de les mateixes li diré que les comissions de treball del Consell de les Dones estan funcionant perfectament, tant és així que referent a la comissió de Conciliació les membres de la mateixa han demanat que es facin més sessions que les tres establertes. Com veiem que té una preocupació real, i ja que vostè és regidor d'aquest Ajuntament hauria de saber que pot assistir a les comissions de treball del Consell de les Dones ja que son obertes a tota la ciutadania, i especialment aquesta ja que la Conciliació no és un tema exclusiu de dones. Com vostè mateix sap, i tot i que sabem que li agradaria que fos d'una altra manera, el Grup dels Socialistes i el Grup d'Iniciativa –Esquerra Unida i Alternativa som els grups de govern d'aquesta ciutat i fem la nostra feina amb normalitat, responsabilitat i lògica. Com a grup a l'oposició – va dir finalment la sra. Blanco - li demanaria que actués amb els mateixos paràmetres.

Finalment, i en quant els precos o preguntes formulats prèviament per escrit amb, si més no, vint i quatre hores d'antelació al començament de la sessió, li va correspondre fer ús de la paraula al sr. Miguel-Angel Ibáñez, integrant del Grup municipal de C's.

En un primer, el regidor de C's va dir "El Ayuntamiento de Gavá recibirá 230.000€ del fondo FEDER para impulsar la sociedad del conocimiento, tal y como recoge la página web municipal de Gavá. El destino de esta cantidad será, entre otras cosas, la instalación de 30 nuevos puntos de acceso a Internet inalámbricos en equipamientos municipales de Gavá. Teniendo en cuenta que en junio de 2008 el Grupo Municipal de Ciudadanos solicitó, al antiguo Cap del Departamento de Informática y al Segundo Teniente de Alcalde, que se instalase algún punto de acceso inalámbrico a Internet en la zona de despachos de los Grupos Municipales, dado que la señal de la red WIFI que llega es muy baja y eso impide el funcionamiento de Internet desde ordenadores portátiles y teniendo en cuenta que a menudo hay más de una persona trabajando en el despacho de nuestro Grupo Municipal, *rogamos*: Que dentro de este programa se prevea dar cobertura WIFI a los despachos de los Grupos Municipales.

En relació a aquest prec, la sra. Anna Becerra va dir que, primer de tot, volia aclarir-li que la quantitat aprovada pel fons FEDER era de 151.086 euros i no – va dir - els 230.000 euros que vostè exposa en el prec, a més d'uns 75.543 euros per part de la Diputació de Barcelona i la part d'aquest ajuntament que comporta uns altres 75.543 més. Com bé comenteu, va afegir la tinenta d'alcalde, una de les accions que contempla el projecte és la instal·lació de 30 nous punts d'Internet sense fils en equipaments municipals. Com bé sap els despatxos dels grups municipals ja compten amb la connexió a Internet per fils a l'igual que la resta de l'edifici corporatiu. No obstant, va dir finalment la sra. Becerra, s'estudiarà la idoneïtat de la vostra demanda dintre de tota la planificació global del projecte de Modernització Municipal.

Tot seguit es va passar a un segon prec o pregunta de C's. I així el sr. Ibáñez va dir que "El pasado 23 de febrero de 2010 se aprobó en Junta de Gobierno Local el Proyecto de Mejora del Proyecto de Urbanización del Plan Especial de la Torre Lluch, con un presupuesto de 359.190,05€ Teniendo en cuenta la grave situación de crisis económica que hay en Gavá y que el Ayuntamiento tuvo que modificar su presupuesto para 2010 el mes pasado, *preguntamos*: ¿Consideran que estas modificaciones (pantalla LED, acristalamiento de edificio, etc.) son necesarias teniendo en cuenta la situación de crisis que vivimos en Gavá y las dificultades en conseguir firmar el convenio colectivo 2009-2011?

En primer lloc – va respondre el sr. Obispo - és convenient aclarir que es tracta d'una revisió del projecte en execució que no implica canvis substancials en el projecte inicial, si bé és una proposta que converteix l'espai pavimentat sobre el nou aparcament en la nova plaça pública, en un entorn de tanta càrrega simbòlica per a la ciutat com és l'entorn de la Torre Lluch. La majoria de les modificacions no substancials tenen com finalitat enaltir el caràcter històric i representatiu del Museu, el tancament de porticat del pati, la recuperació de la bassa original o la millora de la zona de bancs al costat del carrer Salvador Lluch. Entenem la seva habitual tendència a barrejar temes de forma interessada amb l'objectiu d'intentar presentar una imatge predeterminada d'aquest govern i la seva actuació. Per la nostra banda entenem que, malgrat la crisi, no seria convenient mutilar un projecte que, una vegada finalitzat, estem segurs que es convertirà en un exemple d'urbanisme dinamitzador gràcies a les places d'aparcament creades en el mateix centre de la ciutat, respectant i millorant el caràcter amable d'un espai públic de centralitat, carregat a més d'un valor simbòlic per als gavanencs i gavanencas i que, per tant, ha d'estar a l'altura de les expectatives més exigents.

En una nova intervenció del regidor de C's, el sr. Ibáñez va dir que “En el “Pla Local de Joventut Gavà 2008 – 2011”, documento que pretende ordenar y planificar todas las acciones que desde la administración local se generan para los jóvenes, se indican, entre otras, que el Ayuntamiento llevará a cabo acciones en las instalaciones deportivas. En relación con ellas, *preguntamos*: La instalación deportiva “Les Massotes” se encuentra en un estado lamentable, - ¿Está contemplada en el Plan? - ¿Se va a llevar a cabo alguna acción referente a esta instalación?

Va contestar el sr. Obispo dient que la renovació de la instal·lació esportiva “Les Massotes” no era actualment una prioritat del govern municipal atès que el nivell d'ús no ho justificaria.

Finalment i acabant el torn de precís i preguntes, el sr. Ibáñez, va dir que “Habiendo tenido conocimiento de que, tal y como dice una noticia en el Bruguers digital del día 5 de febrero de 2010, el Equipo de Gobierno tiene previsto solicitar que la televisión municipal de Gavá pueda emitir en TDT, *preguntamos*: - ¿Cuál será el coste de adaptación a la emisión digital? - ¿Cuál se estima que sea el incremento en el coste de funcionamiento producido por la emisión en digital? - Si el coste estimado es sensiblemente el mismo, ¿Qué sentido tenía crear el Consorcio Delta? - ¿Se ha contemplado la posibilidad de emitir por Internet?

Va respondre el sr. Víctor Carnero dient que el cost de l'emissió digital de Gavà TV s'estava negociant amb l'empresa de telecomunicacions que opera en la torre de Collserola i s'estaven estudiant diferents possibilitats en aquest sentit. El cost de l'emissió digital de la tele – va afegir - s'assumirà dintre del pressupost de la societat aprovada per a aquest any 2010 no haurà increment en aquest sentit. La llei 41/1995, de 22 de desembre, de televisió local per ones terrestres, disposa que correspon al govern de l'Estat l'aprovació del Pla tècnic nacional de la televisió digital local. El Pla Tècnic de la Televisió Digital Local determina les demarcacions que han de compartir la gestió conjunta d'un programa de televisió digital local. El Real Decreto 2268/2004, de 3 de desembre, assenyala que els municipis de: Viladecans, Gavà, Castelldefels, Sant Boi de Llobregat, el Prat de Llobregat, Begues i Sant Climent de Llobregat formaran part de la demarcació de la televisió digital local corresponent a Cornellà de Llobregat. En conseqüència, l'Ajuntament de Gavà, per si sol, no pot prestar aquest servei, ja que la llei ho prohibeix. Per això ha demanat l'autorització del Consorci per a poder emetre en digital provisionalment. De moment es bolquen els esforços en l'emissió digital de Gavà TV i en aquests moments no es preveu la possibilitat d'emetre per Internet, ja que l'audiència efectiva de la televisió digital en nombre reals és molt major.

DECLARACIONES POLÍTICAS

1) - DECLARACIÓ POLÍTICA PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL D'INICIATIVA-ESQUERRA UNIDA (ICV-EUiA) RELATIVA AL REBUIG A LA CANDIDATURA DEL CEMENTIRI NUCLEAR D'ASCÓ.

La proposta de Declaració Política presentada pel Grup Municipal d'Iniciativa-Esquerra Unida (ICV-EUiA) relativa al rebuig a la candidatura del cementiri nuclear d'Ascó no va resultar aprovada, atès que en la votació va obtenir cinc (5) vots a favor (2 ICV-EUiA, 2 ERC, i 1 CiU), dotze (12) en contra (11 PSC i 1 C's) i tres (3) abstencions (PPC), sense aconseguir, per tant, el vot favorable de la de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (20), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las

Bases del Règim Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

La Sra. Emma Blanco, en nom d'ICV-EUiA, va prendre la paraula, indicant abans que res que el seu grup havia incorporat quasi bé en la seva totalitat les esmenes presentades pel grup municipal d'ERC, afegint que la declaració que ara procediria a llegir era fruit de dita incorporació. El text de la declaració deia el que segueix:

“El municipi d'Ascó és una de les poblacions precandidates a acollir un Magatzem Temporal Centralitzat de Residus Radioactius d'Alta Activitat (MTCRRAA).

El Magatzem Temporal Centralitzat emmagatzemarà residus d'alta activitat amb més de 7.000 tones de combustible de les diferents centrals nuclears espanyoles i 1.900 metres cúbics de residus procedents del desmantellament de les plantes ja desconnectades de la xarxa, i que per tant continuaran emetent radioactivitat.

Els municipis veïns i els governs supramunicipals i regionals han mostrat el desacord amb la instal·lació d'aquesta infraestructura al municipi d'Ascó, així com una part molt important dels veïns i veïnes d'aquesta localitat. A més, el Parlament de Catalunya ha mostrat el rebuig a la possible instal·lació d'un magatzem temporal centralitzat per a residus nuclears a les comarques de la Ribera d'Ebre, la Terra Alta i el Baix Camp i, per extensió, a tot el territori de Catalunya.

La resolució de 23 de desembre de 2009, de la Secretaria d'Estat d'Energia modifica el previst al Real Decreto 775/2006, de 23 de juny; cosa que modifica significativament i de forma injustificada el paper de las Comunitats Autònomes al procés d'ubicació del MTCRRAA.

L'energia nuclear és incompatible amb un model energètic sostenible, ja que no compleix cap de les seves premisses: no és econòmicament eficient, ni socialment justa, ni mediambientalment acceptable.

La decisió del consistori d'Ascó es fa sense el consens previ que en tot moment s'havia demanat per aquest emplaçament i que la actitud del Govern d'Ascó vulnera aquest consens i l'aïlla de la resta d'Administracions catalanes. És conegut el rebuig d'entitats i organitzacions socials, ambientals i cíviques de Catalunya que s'han posicionat en contra del cementiri de residus radioactius, igual que ho han fet diversos càrrecs electes, regidors/es, alcaldes/ses, diputats/des, i senadors/es de tots els colors polítics del territori.

Juntament al fracàs econòmic i tecnològic, l'energia nuclear ha causat ja greus problemes a la salut pública i al medi ambient: accidents nuclears, generació de residus radioactius impossibles d'eliminar. A més, el model d'especialització nuclear de les Terres de l'Ebre i en concret del municipi d'Ascó no ha repercutit ni en un millor benestar ni tampoc en el desenvolupament econòmic de la zona.

Per tot això, el Grup Municipal d'ICV-EUiA a l'Ajuntament de Gavà proposa al ple l'adopció dels següents

ACORDS

Primer.- Instar a l'Ajuntament d'Ascó, d'acord amb la voluntat majoritària expressada pel territori representant al Consell Comarcal de la Ribera d'Ebre i a l'expressat pel Parlament i Govern de Catalunya, a revocar l'acord per optar a acollir un Magatzem Temporal Centralitzat de residus nuclears.

Segon.- Mostrar el rebuig de l'Ajuntament de Gavà per la possible instal·lació al municipi d'Ascó d'un Magatzem Temporal Centralitzat de Residus Radioactius d'Alta Activitat a Catalunya.

Tercer.- Demanar al Govern de l'Estat que es supediti la construcció del MTCRRAA a posar en marxa un pla de tancament progressiu de les centrals nuclears, i que prengui les mesures necessàries per fer possible un sistema energètic sostenible.

Quart. Demanar al Govern de l'Estat que tenint en compte el que disposa el Conveni de Aarhus sobre l'accés a la informació, la participació de la ciutadania en la presa de decisions en els afers mediambientals, consensuï amb els governs locals i autonòmics la ubicació Magatzem Temporal Centralitzat.

Cinquè.- Fer arribar aquest acord a la presidència i grups polítics amb representació al Congrés dels Diputats i Diputades i al Parlament de Catalunya, al Departament d'Economia de la Generalitat de Catalunya, a la Direcció General d'Energia i Mines, al Consell de Seguretat Nuclear (CSN), a la Agrupació de Municipis en Àrees amb Centrals Nuclears (AMAC), l'Ajuntament d'Ascó, la presidència del consell comarcal de la Ribera d'Ebre, l'Associació i la Federació de Municipis, espanyola i catalana, i a la ciutadania de Gavà mitjançant els mitjans de comunicació”.

A continuació va prendre la paraula el Sr. Miguel Ángel Ibáñez, en nom del grup municipal de Ciutadans, el qual va dir, emprant la llengua castellana, que des de Ciutadans apostaven decididament per les energies renovables, afegint però que en la situació actual de dependència energètica d'Espanya, superior a la mitjana de la Comunitat Econòmica Europea i superior al 70 %, no era raonable, al seu criteri, la supressió de l'energia nuclear, la qual cosa comportava la gestió responsable dels seus residus. En aquest sentit, el Sr. Ibáñez va dir que consideraven que només des del dogmatisme ideològic es podia continuar en l'ús de l'energia nuclear amb instal·lacions nuclears, plantejant a la vegada que no es volien els residus, i en aquest sentit, va dir el Sr. Ibáñez, no deixava de ser curiós que cap grup polític hagués plantejat exigències de seguretat ni hagués verificat les condicions de construcció, funcionament i control de dites futures instal·lacions; al contrari, s'havia optat pel camí fàcil del populisme i del “nuclear no, gràcies”, en lloc d'optar pel camí més complicat de la rigorositat i de la informació veraç. Així les coses, el Sr. Ibáñez es va preguntar si algú sabia què eren les piscines nuclears, si algú s'havia interessat mai per saber si existien encara altres tipus de magatzematge de residus i on es trobaven, o bé si els magatzems als quals s'optava augmentaven la seguretat respecte dels actuals sistemes de magatzematge i gestió de residus nuclears o no ho feien. A aquests efectes, el Sr. Ibáñez va manifestar que per Ciutadans, aquests temes evidenciaven la necessitat d'un debat nacional seriós que s'inserís dins del Pla Nacional de l'Energia. Per això, va dir, Ciutadans no podia donar suport a una moció que tancava els ulls davant d'una situació real i que pretenia que fossin senzillament uns altres, el més llunyans possibles, qui s'encarreguessin d'aquests problemes.

De la seva banda la Sra. Marta Jiménez, en nom d'ERC, va assenyalar que el seu grup votaria a favor de la declaració presentada, indicant que les esmenes presentades ja anaven en aquest sentit, i no tant en el de modificar el text de la declaració, sinó més aviat de complementar-ne el contingut, afegint que ja en el seu moment, en el sí de la comissió informativa, ja van mostrar la seva predisposició a votar a favor de la mateixa. Així les coses, i reprenent una mica el que havia dit el company de Ciutadans, potser no es tractava tant d'intentar tancar els ulls a una realitat desagradable com potser aprofitar el debat que s'havia obert a propòsit dels cementiris de residus nuclears, i posar així el debat de l'energia nuclear on li pertocava, afegint en aquest sentit que sovint, des de les files dels defensors de l'energia nuclear es donava l'argument de la netedat i de l'economia, es parlava d'una energia que no contaminava i que a més era barata, oblidant que des del moment que calien dipòsits on guardar els residus ja no es podia parlar de netedat, i a més, no estàvem parlant d'un abocador normal i corrent, sinó d'uns dipòsits que tenien una vida contaminant molt llarga, fins el punt que de moment no es podia encara donar una data exacta a partir de la qual cessava l'activitat d'aquests residus, deixat de ser actius; mentre que d'altra banda, pel que feia al baix cost, si després l'administració havia de gastar-se un bon feix de diners per compensar als ajuntaments que havien d'acollir aquest residus, els veïns i fins i tot els municipis veïns, pagat evidentment per l'administració i no pas per les empreses que explotaven les centrals, era evident que no es podia parlar de baix cost, ja que si bé aquest cost no venia repercutit directament en el rebut de la llum, sí que venia carregat després per via impositiva. Per tant, va reiterar la Sra. Jiménez, aquest era el moment oportú per endegar un debat, i no pas per tancar els ulls, sinó justament per obrir-los a la realitat d les centrals nuclears tal com eren, i per bé que era cert que encara n'hi havien, això no justificava que haguéssim d'acollir al nostra comunitat i en les nostres municipis, únicament per decisió d'un ple municipal, un cementiri nuclear que afectava una zona molt més àmplia del terme municipal, i més quan tots els municipis de la zona propera a Ascó s'havien pronunciat en contra d'aquest cementiri nuclear i de la seva ubicació a l'esmentat municipi d'Ascó. Per altra banda, el Parlament de Catalunya s'havia pronunciat també clarament en contra d'aquesta mena de dipòsits, i per últim, davant l'argument dels defensors del cementiri d'Ascó, segons el qual això comportava la revitalització econòmica dels municipis de la zona, i en aquest sentit, tal i com es deia en la declaració, la presència d'aquesta central nuclear no havia representat per la zona un revulsiu econòmic, sinó que més aviat el contrari, li havia representat el tancament de moltes altres portes, quan el cert era que en altres circumstàncies, altres sectors econòmics podien haver trobat en aquesta zona un cert atractiu; a aquests efectes, va dir la Sra. Jiménez, en un municipi on hi havia una central nuclear i un cementiri de residus radioactius, difícilment es podia trobar algun atractiu que incités a empreses i a particulars a establir-se o a residir-hi. Per tot plegat, i momentàniament aquest cementiri podria portar alguna compensació econòmica la municipi, les portes que tancava pel altra banda, el feien del tot desaconsellable, descompensant el possible avantatge inicial, i per tant, seria molt convenient que aquest cementiri, fins i tot per la mateixa població d'Ascó, no hi anés a parar, buscant-se altres alternatives pel seu emplaçament, i més quan ja hi havien altres municipis disposats a fer-se càrrec d'aquests residus.

Per la seva part el Sr. Ramon Castellano, en nom de CiU, va dir que en relació al debat sobre aquesta declaració des d'un punt de vista tècnic, estava clar que el seu grup apostava per les energies renovables, garantint un model de producció d'energia que no contemplés la perillositat de l'energia nuclear, però això sense oblidar – va dir – que tal com havia expressat el portaveu de Ciutadans, la dependència energètica d'Espanya si es comparava amb altres països europeus. D'altra banda, i des de un punt de vista ideològic, el Sr. Castellano va dir que el seu grup era partidari del principi de subsidiarietat, entès en el sentit de que en l'àmbit municipal, corresponia als companys dels ajuntaments i per tant, també als companys de l'Ajuntament d'Ascó, poder decidir amb total llibertat quina opció era la que consideraven més convenient

pels interessos municipals. Això no obstant, respectant l'àmbit de decisió adoptat per l'Ajuntament d'Ascó, d'altra banda governat entre d'altres per CiU, i per tant, companys de partit, el cert era que la Federació de CiU s'havia pronunciat dràsticament en contra d'aquestes instal·lacions, i en aquest sentit, la posició del grup municipal de CiU seria en aquest cas la de votar a favor de la declaració, ja que Catalunya en el seu conjunt havia pagat amb escreix la seva quota nuclear.

De la seva banda el Sr. Josep Llobet, en nom del PPC, va manifestar que ja era prou coneguda la posició del seu grup envers les declaracions polítiques, tot i que en aquest cas, va dir que farien dues o tres puntualitzacions. Així les coses, el Sr. Llobet va indicar que una vegada escoltades les diferents intervencions dels portaveus municipals, calia tenir molt present què era el que es pretenia aprovar mitjançant aquesta declaració, que no era altra cosa que indicar a un altre ajuntament que era el que havia de fer, en contra precisament del principi d'autonomia municipal i del respecte que hauria d'existir entre administracions. Per això, des de molts quilòmetres de distància, pretendre dir-li a un altre ajuntament que havia de fer, no ho considerava adequat. En segon lloc, el Sr. Llobet va indicar que li semblava recordar que s'havia dit que els altres ajuntaments del costat d'Ascó no hi estaven d'acord, quan en realitat era precisament el contrari, ja que tothom hi estava d'acord llevat de la població de Valls, que era la única propera als municipis afectats, d'altra banda taxats per llei, que no hi estava d'acord, afegint que la resta d'ajuntaments van anar a Madrid a donar suport a l'Alcalde d'Ascó perquè volien aquesta instal·lació. En tercer lloc, el Sr. Llobet va dir que el magatzem s'havia de fer igualment, entre d'altres raons perquè com havia dit prèviament el Sr. Ibáñez, els residus estaven actualment en piscines, i no era un mitjà segur, indicant a més que en aquest cas estava d'acord amb el plantejament de l'Estat, ja que o bé es feia un magatzem per cada central nuclear, o bé se'n feia un de centralitzat, recordant que es tractava simplement d'una qüestió de costos, atès que de fer-ho amb caràcter individualitzat, la despesa es disparava de l'ordre d'un 50 % o un 60 % més. Per tot això, va dir el Sr. Llobet, respectant d'una banda el principi d'autonomia municipal, i atès, d'altra banda, que tot i que el seu grup estava també a favor de les energies renovables, estaven al mateix temps a favor de l'energia nuclear, tota vegada que a la vista de la situació de dependència energètica d'Espanya - compràvem energia a França, provinent de l'energia nuclear, però ens havíem de quedar els residus -, i per tant, era un utopia pensar que només amb les energies renovables resoldríem el problema al nostre país, el Sr. Llobet va dir que en la seva opinió el que caldria seria rebutjar la declaració, sense perjudici de reiterar que la posició del PPC seria, com abans ja havia indicat, la de l'abstenció.

Per la seva part la Sra. Anna Becerra, en nom del PSC, va manifestar que el seu grup compartia bona part de la declaració política presentada pel grup d'ICV-EUiA, però no en la seva totalitat, ja que no només es rebutjava la instal·lació del magatzem, sinó que rebutjaven també el model energètic que hi havia al darrera, afegint que ICV-EUiA eren antinuclears, mentre que el PSC no ho era. En aquest sentit, la Sra. Becerra va dir que el PSC creia en la necessitat d'una instal·lació com aquesta a Espanya, però aquesta infraestructura requeria d'un consens social i territorial, una decisió presa amb el consens de totes les parts implicades, i a Catalunya ja s'havia demostrat que aquest consens encara no s'havia assolit. A més, Catalunya ja era solidària amb la resta de l'Estat en temes nuclears, afegint que en el nostre territori es generava el 40 % de l'energia nuclear que es produïa a Espanya i que Catalunya disposava de tres de les vuit centrals nuclears existents a l'Estat. Així les coses, va dir la Sra. Becerra, convenia també que altres territoris que només eren consumidors d'energia però que no tenien instal·lacions d'aquestes característiques, les podessin tenir, per allò de la cohesió i la solidaritat territorial, i en aquest sentit, la no instal·lació d'aquest magatzem a Catalunya era una de les coses que en aquest cas es compartien amb ICV-EUiA. Tanmateix, una altra qüestió respecte de la qual no hi

havia coincidència amb ICV-EUiA, era la referent al fet que el grup del PSC era un ferm defensor de l'autonomia local i el respecte fonamental a la lleialtat institucional, de tal manera que no es trobava del tot adequat instar a l'Ajuntament d'Ascó a que revoqués un acord adoptat pel seu plenari. En definitiva doncs, ateses les raons abans exposades, la Sra. Becerra va dir que el grup municipal del PSC votaria en contra de la declaració.

Finalment va tornar a fer ús de la paraula la Sra. Emma Blanco, la qual va començar la seva intervenció fent una petita puntualització, en el sentit de que la reunió d'ajuntaments a Madrid a la qual havia fet referència el Sr. Llobet, va ser una reunió que es va fer de municipis que estaven a l'entorn de centrals nuclears, i no pas una reunió per tal de mostrar el seu suport a la instal·lació del magatzem a Ascó, ja que com es diu a la declaració, es manifesta la posició en contra dels municipis del voltant sobre dit magatzem. Mes enllà d'això, va dir la Sra. Blanco, i respectant la posició de cada grup respecte de la qüestió de les energies, s'havia parlat de poca rigorositat o d'obrir els ulls; doncs bé, el tema era tant seriós que consideraven que la decisió a prendre no corresponia només al ple d'un municipi, sinó a un debat molt més ampli, que plantegés amb tot serietat quin hauria de ser el model energètic del nostre país, que plantegés amb profunditat els riscos existents i es parlés clar en aquest sentit, i no només de si era un tema econòmic o prou saludable, i més quan estava contrastat que el model nuclear afectava la salut, no era tant econòmic com es deia, i a més, ecològicament i socialment no es podia considerar ni just ni acceptable. A més, va dir la Sra. Blanco, no era una utopia plantejar un model energètic alternatiu, ja que totes aquelles persones que no podien veure més enllà dels models existents, el que tenien era, en la seva opinió, una ceguesa profunda, afegint en aquest sentit que quan feia ja deu anys es plantejava que el model econòmic estava afectant de manera desastrosa al medi ambient, tothom pensava que els grups de l'esquerra alternativa i els grups ecologistes estaven fent demagògia i donant una imatge caricaturesca del món, ara estava en primera línia de l'agenda política com afectava el canvi climàtic al benestar dels pobles i al futur del planeta. Per tant, més que d'utopies, s'havia de parlar ja de realitats, i per tant, calia parlar ja de la necessitat de plantejar seriosament aquest model alternatiu, i en aquest sentit, es proposava des d'ICV-EUiA, que era necessari un pla progressiu de tancament de les centrals nuclears al nostre país, i que calia caminar cap a un sistema energètic sostenible, i no apostar només per l'energia nuclear.

2) - DECLARACIÓ POLÍTICA PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (ERC) RELATIVA A LA CANCEL·LACIÓ DEL DEUTE EXTERN QUE TÉ CONTRET HAITÍ ATESA LA SITUACIÓ PROVOCADA PEL TERRATRÈMOL DEL 12 DE GENER DE 2010.

Aprovar la Declaració Política, presentada inicialment pel Grup Municipal d'ERC, en relació a la cancel·lació del deute extern que té contret Haití, atesa la situació provocada pel terratrèmol del 12 de gener de 2010, declaració **que, després del debat** i un cert consens entre els grups que finalment votarien a favor, **diu així en la seva part dispositiva:**

Primer.- La necessitat que el Govern espanyol la cancel·li total i immediatament el 100% del deute extern que encara reclama a Haití, de manera incondicional i sense cap tipus de contraprestació, tal i com sol·licita la comunitat internacional.

Segon.- El desig que les ajudes que el Govern espanyol destini a Haití siguin donacions no reemborsables i que, en cap cas, aquestes ajudes es facin en forma de crèdits FAD (Fons d'Ajuda al Desenvolupament), crèdits a l'exportació lligats a la contractació de béns i serveis a empreses espanyoles amb unes condicions per sota de les del mercat, però que acaben

perjudicant encara més els països receptors, ja que com tot crèdit va acompanyat d'interessos, aquest fet contribueix a incrementar encara més el deute extern d'aquest països.

Tercer.- L'esperança que el Govern espanyol, en un moment en què exerceix la presidència de torn de la Unió Europea, insti la comunitat internacional, ja siguin països o institucions financeres internacionals on té representació (Fons Monetari Internacional, Banc Mundial, Banc Interamericà de Desenvolupament) a cancel·lar el 100% del deute que se li reclama a Haití, de manera immediata, incondicional i sense cap tipus de contra prestació. De la mateixa manera, que tota l'ajuda internacional sigui en forma de donació no reemborsable i no condicionada. Especialment, seria important que el Fons Monetari Internacional reconvertis el crèdit de 100 milions de dòlars al que s'ha compromès, en una donació no reemborsable i no condicionada.

Quart.- Traslladar el contingut de la present declaració a la Secretaria General de Comerç Exterior del Ministerio de Industria, Turismo y Comercio; a la Dirección General de Financiación Internacional del Ministerio de Economía y Hacienda; a l'Agencia Española de Cooperación Internacional para el Desarrollo del Ministerio de Asuntos Exteriores y Cooperación; a l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament de la Secretaria d'Afers Exteriors del Departament de la Vicepresidència; al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament i a l'Observatori del Deute en la Globalització.

Aquesta declaració política va ser aprovada per disset (17) vots a favor (11 PSC, 2 ERC, 2 ICV-EUiA, 1 CiU i 1 C's), cap en contra i tres (3) abstencions (3 PPC), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (20), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

La Sra. Marta Jiménez Iborra, en nom d'ERC, va dir que la declaració que constava en el dossier que s'havia lliurat al senyors i senyores regidors i regidores, no era el que finalment es sotmetia a la consideració del ple, atès que s'havien admès les esmenes presentades pel grup d'ICV-EUiA, bàsicament en el sentit d'ampliar la part expositiva de la declaració, i que oportunament s'havia fet arribar a tothom, indicant que no procediria a fer una lectura completa de dita declaració, sinó que faria una exposició global. Així les coses, la Sra. Jiménez va dir que tothom sabia el que havia succeït a Haití, un terratrèmol que el 12 de gener va devastar una part important del país, un país que, a més a més, no ho oblidem, ja era un dels més pobres del món i el més pobre d'Amèrica, i amb una població majoritàriament per sota del llindar de la pobresa. En tot cas, va dir la Sra. Jiménez, la situació després del 12 de gener era molt més dramàtica encara, ja s'havien produït desenes de milers de morts, centenars de milers de persones s'havien quedat sense sostre i sense cap mena de serveis bàsics, i fins i tot, es posava en dubte la possibilitat de la viabilitat de l'estat haitià, i això sense perjudici de ressaltar que totes les seves institucions de govern havien quedat seriosament afectades. D'altra banda, va manifestar la Sra. Jiménez, Haití tenia contret un deute extern valorat en 1200 milions d'euros, dels quals, 30 milions corresponien a l'Estat espanyol, per bé que per un Estat com l'espanyol, no representava tampoc una quantitat especialment significativa. Per altra banda, el Club de París va emetre el 19 de gener passat un comunicant que exhortava a tots creditors bilaterals d'Haití a condonar aquest deute extern, i a més, des de feia temps, ja hi havien moviments que demanaven la condonació del deute extern en general al tercer món, qüestionant la seva validesa i la seva ètica, i més si es tenien en compte les circumstàncies en que majoritàriament aquests deutes s'havien contret. Però en aquest cas, només es tractava de valorar per una qüestió humanitària simplement, si era ètic que en un Estat com era ara mateix el d'Haití, i que es

trobava en la situació actual abans descrita, se li reclamés per quan fos possible, un deute que per l'estat espanyol no representava cap diferència significativa en el seu pressupost, i en canvi, podia comprometre, si se li sumava la resta de deute extern que encara tenia pendent, una llosa, un llast que li podia impedir refer-se en un termini mínimament raonable. Per tot això, va dir la Sra. Jiménez, es proposava el que segueix:

“1r.- **La necessitat** que el Govern espanyol cancel·li total i immediatament el 100% del deute extern que encara reclama a Haití, de manera incondicional i sense cap tipus de contraprestació.

2n.- **El desig** que les ajudes que el Govern espanyol destini a Haití siguin donacions no reemborsables i que, en cap cas, aquestes ajudes es facin en forma de crèdits FAD (Fons d'Ajuda al Desenvolupament), crèdits a l'exportació lligats a la contractació de béns i serveis a empreses espanyoles amb unes condicions per sota de les del mercat, però que acaben perjudicant encara més els països receptors, ja que com tot crèdit va acompanyat d'interessos.

3r.- **L'esperança** que el Govern espanyol, en un moment en què exerceix la presidència de torn de la Unió Europea, insti la comunitat internacional, ja siguin països o institucions financeres internacionals on té representació (Fons Monetari Internacional, Banc Mundial, Banc Interamericà de Desenvolupament) a cancel·lar el 100% del deute que se li reclama a Haití, de manera immediata, incondicional i sense cap tipus de contra prestació. De la mateixa manera, que tota l'ajuda internacional sigui en forma de donació no reemborsable i no condicionada. Especialment, seria important que el Fons Monetari Internacional reconvertis el crèdit de 100 milions de dòlars al que s'ha compromès, en una donació no reemborsable i no condicionada.

4t.- **Traslladar** el contingut de la present declaració a la Secretaria General de Comerç Exterior del Ministerio de Industria, Turismo y Comercio; a la Dirección General de Financiación Internacional del Ministerio de Economía y Hacienda; a l'Agencia Española de Cooperación Internacional para el Desarrollo del Ministerio de Asuntos Exteriores y Cooperación; a l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament de la Secretaria d'Afers Exteriors del Departament de la Vicepresidència; al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament i a l'Observatori del Deute en la Globalització”.

Seguidament va fer ús de la paraula la Sra. Emma Blanco, en nom d'ICV-EUiA. la qual va indicar que tal i com havia comentat la Sra. Jiménez, a aquesta declaració s'havien incorporat les esmenes presentades pel seu grup municipal, que es van presentar amb l'idea de complementar el text original, sobre tot en la seva part expositiva, pel fet d'estar parlant de deute, d'economia, i en aquest sentit, el que pretenien deixar clar era que quan parlava de condonació del deute, això es podia a fer extensiu a la resta de països que es trobaven en aquesta mateixa situació, sense perjudici de reclamar una reflexió molt profunda respecte del perquè havien arribat a aquesta situació, atès que molt sovint s'oblidava que no es tractava només d'una qüestió purament numèrica, sinó que darrera de les xifres hi havien persones concretes, ciutadans i ciutadanes que havien tingut de suportar governs ineficaços, la qual cosa feia que el desastre natural que havien suportat donava lloc a que la situació que patien fos encara més dramàtica. Per això, va dir la Sra. Blanco, calia ajudar aquest país per cobrir les seves necessitats més bàsiques en matèria de seguretat alimentària, educació, salut o habitatge digne, matèries aquestes que feia molt de temps que els haitians i haitianes no coneixien. Així mateix, va dir la Sra. Blanco, el seu grup pensava que era molt important, i en aquest sentit anaven adreçades les esmenes, explicar amb claredat perquè havien arribat a aquesta situació, i el

perquè calia condonar el deute etern, i a aquests efectes, va llegir textualment un paràgraf de la part expositiva de la declaració, que deia que Els impactes de la dominació imposada per mitjà del deute extern, el lliure comerç la imposició d'un model agrícola industrial i exportador, el saqueig de la seva naturalesa i la invasió d'interessos transaccionals han agreujat sens dubte la vulnerabilitat del país davant dels desastres naturals. La condonació del deute extern serà imprescindible perquè el poble d'Haití pugui reconstruir el seu país i pugui forjar un futur lliure d'exploració i dominació que ha sofert fins ara. L'Estat espanyol s'ha de comprometre a no utilitzar instruments com el crèdit FAD que encara agreugen més la situació d'aquests països en l'ajuda a la reconstrucció d'Haití i comprometre's en seu lloc a donacions lliures d'interessos comercials i econòmics". Així doncs, la Sra. Blanco va dir que el seu grup considerava important posar-ho de manifest, indicat a la vegada que el seu grup donava ple suport a aquesta declaració perquè pensaven que nosaltres com a país i Europa tenien una responsabilitat sobre els coses que passaven al món, quan estava recolzant un model de sistema concret, i quan estava recolzant unes maneres de fer, i per això calia treballar perquè el poble d'Haití podés tornar a una situació normalitzada i treballar també per una campanya de condonació del deute a Haití i a la resta de països.

De la seva banda el Sr. Ramon Castellano, en nom de CiU, va dir que seria molt breu en relació a la declaració presentada, ja que evidentment Haití era el país més pobre de tota Amèrica, i un dels més pobres també de la resta del món, i per això, com oposar-se a la declaració després del drama viscut. Per tant, en nom del grup de CiU, la declaració podia comptar amb el seu total vot a favor.

Per la seva part el Sr. Miguel Ángel Ibáñez, en nom de Ciutadans, va dir que el seu grup ja havia expressat a la comissió informativa que donada la situació d'emergència humanitària de tots coneguda, el posicionament del seu grup estava totalment a favor de la declaració. També va assenyalar el Sr. Ibáñez que l'anterior venia recolzat per la voluntat clara d'ajudar que havia donat el poble espanyol, ja que aquest havia estat el tercer país del món en volum d'ajuda econòmica no governamental. En aquest sentit, el Sr. Ibáñez va dir que calia pensar que si el deute de l'estat eren trenta milions, el que s'havia enviat en dotació econòmica no governamental no s'estava gaire lluny d'aquesta xifra. Per tant, hi havia una voluntat explícita del conjunt que demanava que es condonés aquest deute. Dit això, el Sr. Ibáñez va assenyalar que tanmateix, en el text que avui s'havia presentat, s'havien afegit algunes esmenes que carregaven les tintes sobre aspectes que Ciutadans considerava una mica aliens. Haití era la meitat d'una illa, ja que l'altra meitat pertanyia i constituïa la República Dominicana; les dues tenien deute extern, els dos països tenien lliure comerç, tenien agricultura industrial i exportadora, i aprofitaven de la manera que els semblava millor els seus recursos naturals; també ambdós països tenien interessos i companyies transnacionals, però tot i això hi havia una diferència pel que feia al desenvolupament econòmic i social entre ambdós països, que donava lloc a que Haití estès en una situació econòmica i social absolutament lamentable, la qual cosa posava de manifest com de devastadors podien ser els efectes del governants que només pensaven en ells mateixos i en conservar la seva poltrona, i no en fer una tasca de desenvolupament de país. En qualsevol cas, tot i que els agradava més la versió inicial, Ciutadans considerava que per sobre d'aquestes interpretacions polítiques estava l'ajuda als damnificats, raó per la qual mantindrien el seu vot a favor.

Per la seva banda el Sr. Josep Llobet, en nom del PPC, va dir que compartien plenament el fons de la declaració, assenyalant que millor que es podés condonar el deute, però va manifestar la mateix temps que mantindrien l'abstenció, per raons més que conegudes respecte de les declaracions que instaven a altres administracions.

Finalment la Sra. Anna Becerra, en nom del PSC, va dir que el seu grup municipal volia expressar en primer lloc el seu condol al poble d'Haití i la seva solidaritat per la greu situació que patia, valorant molt positivament totes les accions d'ajuda humanitària que s'estaven portant a terme per atenuar les conseqüències d'aquest desastre. Així mateix, la Sra. Becerra va dir que el grup del PSC valorava també molt positivament la rapidesa de la convocatòria del Comitè català d'ajut humanitari i d'emergència, el qual actuava a Haití des de l'endemà mateix del terratrèmol, a la vegada que reconeixia la solidaritat de Catalunya mostrada per mitjà de la seva societat civil, que gràcies a les ONG's i diferents col·lectius recollia donacions de la ciutadania. També la tasca de les diverses Administracions catalanes els serveis públics, que a l'igual que havia fet aquest Ajuntament, feien també les seves aportacions econòmiques per col·laborar. Així les coses, la Sra. Becerra va dir que demanava que aquesta solidaritat amb el poble d'Haití es mantingués i s'ampliés, però per la possible reconstrucció d'aquest país, era bàsic, com ja s'havia comentat, la cancel·lació del deute extern, afegint que el govern espanyol ja havia anunciat el passat 17 de febrer, en la compareixença del Ministre d'Afers Estrangers al Congrés dels Diputats que així ho faria, llegint a continuació el que segueix: 'España va a condonar su deuda con Haití. No lo haremos solo a título nacional; lo haremos también como se ha solicitado, para que en la futura Conferencia que tendrá lugar en primavera, toda la comunidad internacional responda de manera unánime en ese esfuerzo solidario de condonación de la deuda externa que pueda tener Haití con los distintos actores internacionales'. En aquest sentit, la Sra. Becerra va dir que considerava que la línia de treball era la mateixa, i per això el grup del PSC votaria a favor de la declaració presentada.

En darrer terme va tornar a prendre la paraula la Sra. Jiménez, manifestant l'agraïment del seu grup pel suport rebut pels diferents grups, be per la posició favorable mostrada amb el vot afirmatiu, bé també per la posició favorable, encara que per raons de principi el seu vot seria l'abstenció, destacant que en general, s'havia entès el sentit de la declaració, ja que bàsicament, sense entrar en debats de deute extern o de polítiques exteriors, era una qüestió humanitària i d'emergència.

Esgotats els assumptes a discutir, el Sr. Alcalde-President dóna per acabada la sessió essent les dinou hores, vint minuts, de la qual cosa i del que s'hi ha dit, jo el Secretari en dono fe.

L'Alcalde

El Secretari

Joaquim Balsera García

Guillermo de Prada Bengoa